

εις θύρας τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος 'Επιθεώρησις τῶν Παρισίων (Revue de Paris). Μετ' οὐ πολὺ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως κατέστη οἰκίον εἰς τὰς ἀγκυλὰς τοῦ κοινοῦ, καὶ πάντες ἀνεγίνωσκον μετὰ ζήλου τὰς Σκηρὰς τοῦ 'Ιδιωτικοῦ Βίου. Μόλις δὲ αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ἕτι ἡ Φυσιολογία τοῦ Γάμου ἔβριθε τέχνης καὶ εὐφυΐας, καὶ πάραυτα ὁ βιβλιοπώλης ὅστις εἶχεν ἐκδόσει τὸν 'Εσχατον τῶν Ἀντιδημοκρατικῶν ἐξήντησε τὰ ἀντίτυπα τῆς πρώτης ἐκδόσεως, ἅτινα ἐκοιμῶντο εἰς τὰς θήκας τοῦ καταστήματός του. Τέλος ἐφάνητὸ Δέρμα τοῦ 'Οράγγου (Peau de Chagrin), καὶ τότε ἐπιτυχίαμεγίστη καὶ ἀπαράδειγ-

σκώτ. Ὡς περ ὁ Σκώτος ὁ συγγραφεὺς, ὑφαίνει ἐπιτυχέστατα τὸ δράμα, προσάγων αὐτὸ δι' ἀτραπῶν πολλῶν καὶ σκολιῶν πρὸς τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς λύσεως. Ἄλλ' ὁμολογητέον ὅτι ἡ θέα εἰς τὴν φθάνει ὁ ἀναγνώστης μετὰ τσαύτην πορείαν καὶ περιέργειαν, δὲν εἶναι πάντοτε ἀξία τοσοῦτον μακρᾶς καὶ γραφικῆς περιηγήσεως. Ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι πολλάκις ἀντάξιός τῶν πρὸς αὐτὸν ἐξαντληθέντων μέσων. Τὸ ἐλάττωμα ὁμῶς τοῦτο ἤθελε θεωρηθῆ ἄδικον ὡς πρὸς τὸν 'Ιατρον τοῦ 'Αγροῦ καὶ τὴν Εὐγενίαν Γρανδέτην, ἔργα τὰ ὅποια ἡ Γαλλία θαρρῦντως δύναται νὰ παραθέσῃ πρὸς τὸν Waverley καὶ τὸν l' Antiquaire.

'Ὠνόριος Βαλζάκ.

ἄριστος τοῦ κοινοῦ εὐνοία ἐστῆσαν τὸν συγγραφέα. Ἡλικιούτῃ δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν Βαλζάκ πίστις τῶν ἀναγνωστῶν, ὥστε, ἂν καὶ πρὸς ἀπόκτησιν ἑνὸς νέου μυθιστορηματὸς ὑπεχρεῶντο ν' ἀγοράσωσι καὶ τρία ἢ τεσσαρα ἕκ τῶν παλαιῶν, οὐδόλως κατηνύσθη ὁ πρῶτος αὐτῶν ἐνθουσιασμὸς, ὃν ἐδικαιῶσεν ὁ συγγραφεὺς γράψας ἀκολούθως τὴν Εὐγενίαν Γρανδέτην (Eugenie Grandet) τὸν 'Ιατρον τοῦ 'Αγροῦ (le Médecin de la Campagne), τὴν 'Αισιήτησιν τοῦ 'Απολύτου (La Recherche de l' Absolu), τὸ Κρίνον ἐν τῇ Κοιλίᾳ (Le Lys dans la Vallée), καὶ τόσα ἄλλα ποιήματα φέροντα ἅπαντα τὴν σφραγίδα τῆς ὑπεροχῆς καὶ τὸν χαρακτῆρα ἐξόχου εὐφυΐας. Κατὰ τὴν γνώμην Γάλλων συγγραφέων, ὁ Βαλζάκ κατέχει ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ θέσιν κατὰ μόνον βαθμίδα κατωτέραν τῆς τοῦ Βάλτερ

'Ὡς πρὸς τὸ ὕψος, ὁ Βαλζάκ εἶναι κατώτερος τοῦ Βάλτερ Σκῶτ, οὐχὶ διότι σφερίται ἀφθονίας καὶ πλούτου, λάμπει καὶ ἐμφάσεως, ἀλλὰ διότι ὁ μὲν Σκῶτος μυθιστοριογράφος γράφων δὲν ἐβασάνιζεν ἀκοῦούτως τὸ ὕψος του, ἐνῶ ὁ Βαλζάκ τοσοῦτον ἐπολλαπλασιαζέ τὰς διορθώσεις, ὥστε τὰ χειρόγραφα αὐτοῦ καθίσταντο φόβητρα διὰ τοὺς δυστυχεῖς στοιχειοθέτας τῶν τυπογραφεῶν, καὶ ἐνεῦθεν ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς ἐνόητος ἐν ταῖς φράσεσιν. Ἀδύνατον καθίσταται ἐνταῦθα ν' ἀπαριθμήσωμεν τοὺς χαρακτῆρας οὓς ὁ Βαλζάκ ἐσχεδιαγράφησε, καὶ τοὺς τύπους οἷς προσοικειώθη. Ἐκατὸν περίπου τόμους ἔγραψε, καὶ ἐν αὐτοῖς δύο πρόσωπα δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς ἄλληλα. Κατηγορεῖται ὁ Βαλζάκ, καὶ ἴσως δικαίως, διότι ἐνόητε ἀνασκαλίζει πολὺ τὸν κοινῶνικὸν βόρβορον, καὶ παρουσιάζει ἐνώπιον τοῦ ἀκραι-